

МИХАИЛЬ СТРАШИМИРОВЪ.

Щомъ ся въцари Михаилъ Страшимировъ, ведна-га тръгна съ голѣмѣхъ силѣхъ противъ Боислава; той прѣмина Старѣ-Планинѣхъ прѣзъ сливенскый проходъ, нападна на укрѣпеныи градъ Консисъ, дѣто бѣ ся затворилъ Боиславъ, та го обикали и най-сѣтнѣхъ прѣвзе съ пристѣпъ, а Боиславъ побѣгна при Андроника, който бѣ му дошълъ на помощь. Обсада-та на тоя градъ понеже ся продължи цѣлѣхъ годинѣхъ, то неостана время Михаилу за да иде да подкрѣпи въ сѣще-то время обсаденый гр. Пловдивъ, та най-сѣтнѣхъ нѣкои отъ гражданы-ты го прѣдадохъ на Гърцы-ты. Слѣдъ прѣвзиманіе-то на гр. Консисъ Михаилъ завоева въсточнѣхъ-тѣхъ чясть отъ Тракіѣхъ до гр. Веренѣхъ и Траянополь. Въ това время Императоръ Андроникъ, на кого-то войска-та бѣше расположена при Димотикѣхъ, глѣдаше градове-ты и села-та въ Едренскѣхъ-тѣхъ область, какъ прѣминувать единъ слѣдъ другый подъ Българскѣхъ власть, нѣ несмѣяше да имъ иде на помощь. Михайлово-то намѣреніе бѣше само да изгони Боислава, а той свърши повеченѣщо и най-сѣтнѣхъ ся върна въ Търново, дѣто завари женѣхъ си *Недж* дѣщерѣхъ на Сърбскыя краль Милутина, и двама-та си сынове *Шиманъ* и *Иванъ*, дошли на-скоро изъ Видинъ.

Царь Михаилъ за да намѣри время да ся занимае свободно за учрежденіе-то на вѣтрѣшни-ты дѣла отъ правленіе-то си, трѣбваше да ся примири съ Византійцы-ты; заради това той влѣзе въ прѣ-